

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
162/13. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2013. december 19

A C-84/12. sz. ügyben hozott ítélet
Rahmanian Koushkaki kontra Bundesrepublik Deutschland

A „schengeni vízum” kiadása kizárólag az EU vízumkódexében kifejezetten előírt indokok alapján tagadható meg

A nemzeti hatóságok mindazonáltal széles mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek annak meghatározása tekintetében, hogy ezen indokok egyikét alkalmazni kell-e a kérelmezővel szemben

Az EU vízumkódexe rögzíti a „schengeni vízumok” kiadására vonatkozó eljárásokat és feltételeket. A tagállamok területén való átutazásra vagy bármely hat hónapos időszakban három hónapot meg nem haladó, tervezett tartózkodásra jogosító egységes vízumról van szó.

A Verwaltungsgericht Berlin (berlini közigazgatási bíróság, Németország) azt kérte a Bíróságtól, hogy pontosítsa az ilyen vízum kiadása megtagadásának feltételeit.

A közigazgatási bíróságnak az R. Koushkaki iráni állampolgár által Németországgal szemben benyújtott kereset ügyében kell döntenie, amely tagállam teheráni nagykövetsége megtagadta, hogy számára Németországba történő látogatás céljából vízumot adjanak ki. A nagykövetség szerint komoly kételyek merültek fel R. Koushkakinak a kérelmezett vízum lejártát követően Iránba való visszatérési szándékát illetően.

A mai napon hozott ítéletében a Bíróság megállapítja, hogy **valamely tagállam hatóságai csak akkor tagadhatják meg az „schengeni vízum” kiadását valamely kérelmezővel szemben, ha az e rendelkezésekben felsorolt elutasítási indokok egyikére lehet hivatkozni e kérelmezővel szemben.**

A Bíróság szerint az egységes vízum kiadását megtagadó határozatot a vízumkódex 32. cikke alapján kell meghozni, amely rendelkezés a vízumkérelem elutasítása pontos indokainak jegyzékét tartalmazza, és amely előírja, hogy az elutasító határozat indokait a vízumkódex VI. mellékletében található formanyomtatványon kell közölni.

A Bíróság azt is megállapítja, hogy a vízumkódex által létrehozott rendszer az egységes vízumok kiadási feltételeinek harmonizációját feltételezi, amely kizárja a tagállamok közötti eltérések létezését az ilyen vízumkérelmek elutasítási indokainak meghatározása tekintetében. A Bíróság egyébiránt hangsúlyozza, hogy a legális utazás megkönnyítésének célja sérülne, ha valamely tagállam mérlegelés alapján eldönthetné, hogy megtagadja a vízum kiadását egy olyan kérelmezővel szemben, aki megfelel a vízumkódexben rögzített valamennyi kiadási feltételnek, úgy, hogy hozzátenne még egy elutasítási indokot az e kódexben felsoroltakhoz, jóllehet az uniós jogalkotó nem gondolt arra, hogy egy ilyen indok lehetővé teszi azt, hogy a harmadik országok állampolgáraival szemben megtiltsák az egységes vízum megszerzését. Ezenfelül az ilyen gyakorlat valamely tagállam általi folytatása arra ösztönözné a vízumkérelmezőket, hogy elsődlegesen más tagállamoktól kérjék az egységes vízum kiadását. Márpedig a vízumkódex helyesen törekszik az ilyen „vízumshopping” megelőzésére. Hasonlóképpen, a vízumkérelmezőkkel szembeni egyenlőtlen bánásmód elkerülésének célkitűzése nem lenne megvalósítható, ha az egységes vízum kiadásának kritériumai azon tagállamtól függően változhatnának, ahol a vízumkérelmet benyújtották.

Mindazonáltal, a vízumkérelem vizsgálata során **a nemzeti hatóságok az ezen indokok alkalmazásának feltételeit és a releváns tények értékelését illetően széles mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek annak meghatározása tekintetében, hogy lehetséges-e ezen indokok egyikére hivatkozni a kérelmezővel szemben.**

Az ilyen értékelés összetett vizsgálatokat igényel, amelyek, többek között, a kérelmező személyiségén, lakóhely szerinti országába való beilleszkedésén, ezen ország politikai, társadalmi és gazdasági helyzetén, valamint azon az esetleges veszélyen alapulnak, amelyet e kérelmező belépése jelent valamely tagállam közrendjére, belső biztonságára, közegészségügyére vagy nemzetközi kapcsolataira. Az ilyen összetett vizsgálatok az említett kérelmező várható magatartása előrejelzésének kidolgozását is magukban foglalják.

A vízumkódex többek között azt írja elő, hogy **a vízumkérelmet el kell utasítani, ha ésszerű kétség merül fel a tekintetben, hogy a kérelmező a kérelmezett vízum lejártá előtt el szándékozik hagyni a tagállamok területét.**

A Bíróság e tekintetben hangsúlyozza, hogy **nem követelmény, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok**, annak meghatározása céljából, hogy kötelesek-e kiadni a vízumot, **bizonyosságot szerezzenek a tekintetben, hogy a kérelmező a kérelmezett vízum lejártá előtt el szándékozik hagyni a tagállamok területét.** E hatóságok feladata ellenben annak meghatározása, hogy ésszerű kétség merül-e fel e szándékot illetően. A hatáskörrel rendelkező hatóságoknak egyedileg kell megvizsgálniuk a vízumkérelmeket, amely vizsgálat kiterjed egyrészt a kérelmező lakóhely szerinti országának általános helyzetére, másrészt pedig a kérelmező saját, elsősorban családi, szociális és gazdasági helyzetére, a valamely tagállamban korábban esetlegesen eltöltött jogszerű vagy jogellenes tartózkodására, valamint kötődéseire a lakóhely szerinti országban, illetve a tagállamokban. Különös figyelmet kell fordítani az illegális bevándorlás kockázatára, amely, ha megállapításra kerül, a vízumkérelem elutasításához kell, hogy vezesse a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, az a tekintetben felmerült ésszerű kétségre támaszkodva, hogy a kérelmező a kérelmezett vízum lejártá előtt el szándékozik hagyni a tagállamok területét.

Az azon német rendelkezést illetően, amely azt írja elő, hogy amennyiben az e kódex által előírt kiadási feltételek teljesülnek, a hatáskörrel rendelkező hatóságok kiadhatják az egységes vízumot a kérelmezőnek, ugyanakkor nem írja elő, hogy a hatóságok kötelesek kiadni a vízumot, a Bíróság megállapítja, hogy a vízumkódexszel nem ellentétes az ilyen rendelkezés, amennyiben úgy értelmezhető, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok csak akkor tagadhatják meg az egységes vízum kiadását, ha e kérelmezővel szemben az e cikkekben felsorolt elutasítási indokok egyikére lehet hivatkozni.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106